

Ars Organi 43. évf. (1995) március.

Az *Ars Organi* 1995-ös 1. száma új főszerkesztő, *Markus Zimmermann* irányításával készült. A lap a korábbinál több mint másfélszeres terjedelemben, szebb betűtípussal és jobb minőségű papírra készült, így abban néhány színes fotó is helyet kapott.

A főszerkesztőváltás kapcsán az első írásban *Alfred Reichling*, a GdO elnöke a Társaság és a lap 42 éves történetét eleveníti fel („*Ars Organi – Organ der GdO seit 1953*”). Ő a szerzője annak a nekrológnak is, mely a tavaly novemberben életének 75. évében elhunyt *Wolfgang Adelung*ra emlékezik. Az „*Einführung in den Orgelbau*” című könyvéről idehaza is ismert *Adelung* polgári foglalkozása orvos volt. Egyike a GdO alapító tagjainak, ő kezdeményezte az *Ars Organi* kiadását, ő a lap névadója is. 1973–83 között a Társaság elnöki tisztét is betöltötte.

Hartmut Schütz cikke a brémai dóm kriptájában lévő *Silbermann-pozitív* restaurálásáról és a hangszer kópiájának elkészítéséről számol be. A szerző részletesen elemzi az orgonahomlokzat rajzának feltételezett szerkesztési módszerét.

Hans-Joachim Oehm tanulmánya („*Welches Fenster war die Vorlage für Duprés Vitrail op. 65?*”) Dupré egyik utolsó orgonaművének keletkezését vizsgálja. Feltevése szerint a darabot az a Krisztus megdicsőülését ábrázoló, 1540 körül készült üvegablak ihlette, melyet Dupré egy 1961-es koncertje alkalmával a roueni St. Patrice-templomban látott. Az ablak színes képét az újság is közli.

Hartmut Haupt írása „*Zur Orgellandschaft Thüringen*” a GdO idei, weimari rendezvénysorozatát készíti elő.

A lap főszerkesztője, *Markus Zimmermann* „*Zimbelstern on board*” címmel a GdO 4. egyesült államokbeli tanulmányújáról tudósít. „Az európai látogató jobban teszi, ha a különálló orgonatájokról és korszakokról alkotott elképzeléseit az ideológiai körítéssel együtt a felszállás előtt leteszi, hogy a váratlant jobban élvezhesse” – tanácsolja *Zimmermann*. E sokszínű orgonakultúrában épp oly természetesen helye van a különféle elektromosan vezérelt szelládájú vagy akár multiplex orgonáknak, mint az egyes európai történeti stílusokban készült kópiahangszereknek. A résztvevők hallhattak tekintélyes számú vonós- és magasyomású regiszterrel 1993-ban újonnan felavatott koncertorgonát, autodidakta által kiváló minőségben elkészített észak-német barokk kópiát, vagy százsz fülek számára is hiteles *Silbermann*-másolatot, melyet japán mester kezei alkottak. Az élmények közül természetesen nem hiányozhatott a *Wurlitzer*-orgona valamint néhány privát orgonagyűjtemény megtekintése sem. Az utóbbiak egyikét egy vasúti kocsikkal és nehézfegyverekkel is foglalkozó gyűjtő hozta létre, aki katedrálisba való nagyságú orgonájának külön termet épített, fogadócsarnokkal és könyvtárral.

A bánati származású *Franz Metz* a Kájoni-kódexről, annak közös magyar-román kiadásáról és az ehhez kapcsolódott rendezvényekről tudósít.

Az 1994 októberében már kilencedik alkalommal megrendezett *Organy i Muzyka Organowa* lengyelországi konferenciájáról számol be *Michael Heinemann*. A danzigi zeneakadémia háromévenként ad helyet ennek a szimpóziumnak, melyen tavaly számos lengyel és több német nyelvű előadó ismertette kutatási eredményeit. Lengyel zene- és orgonatorténeti témák mellett referátumok hangzottak el többek között a XVIII. századi előadói gyakorlat problémáiról, Liszt B-A-C-H prelúdium és fúgájának interpretálásáról, a kortárs amerikai orgonazenéről, az „ideális” orgonadispozícióról és az elektronikus traktúráról.

A szakkikkek sorát két új orgona bemutatása zárja, mindkét kis hangszer barokk-későbarokk historizáló szellemben, de a konvencióktól való elszakadás igényével készült.